

CAVALL BERNAT

PUIGMAL (MD+) 180m + 60 de canal

Oberta l'any 1594 per Jordi Ayats, Miquel Navarro i Jordi Àlvarez.

Via històrica, la primera que guanya el cim del Cavall pel vessant nord. Escalada d'auto-protecció a les fissures i amb equipament abundant a les plaques superiors. Imprescindible!!

Material: 18 cintes exprés, joc de tascons, sobretot mides mitjanes, friends del #0.4 al #4 de Camalot i una plaqueta recuperable.

La Puigmal del Cavall marca l'inici d'una nova època de l'escalada a casa nostra. Per primera vegada es guanyen les monolítiques plaques somitals del Cavall a cop de les recents inventades pitonisses d'expansió. Abans però, els aperturistes aprofiten el camí natural que marca l'evident sistema fissurat del vessant nord, intent abandonat per la cordada Santacana-Gómez, incapaçes de seguir progressant a poc més de 80 metres del cim per la manca de possibilitats de protegir-se. En aquest [enllaç](#) es pot llegir com va anar aquella primera de mans d'en Jordi Àlvarez.

Cal dir que la via s'ha anat transformant amb el temps, pitonada, des-pitonada, burins afegits, parabolts arrencats... És interessant [llegir com va anar la primera](#) per fer-se una bona composició de tot plegat, el tema dóna per molt i les reflexions poden ser moltes i variades. Actualment si la volem repetir sense pitons trobarem el pas clau als primers metres del segon llarg, on un rònc pont de roca protegeix una secció de 6a/6a+ de delicada protecció amb flotants (aquest pas acostumava a estar clavat).

- Via: Puigmal
- Zona: Montserrat – Cavall Bernat
- Dificultat: 6a+/A1 (MD+)
- Dificultat obligada: 6a/A1
- Llargària: 180 metres + 60 de canal
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Semi-equipada amb parabolts, 3 claus i un pont de roca
- Material: 18 cintes exprés, joc de tascons, sobretot mides mitjanes, friends del #0.4 al #4 de Camalot i una plaqueta recuperable
- Orientació: Nord-est
- Valoració: *****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament del Refugi de Santa Cecília i prenem el camí de l'Arrel direcció al Monestir. Quan estem a l'alçada del Cavall i pocs metres abans d'arribar a la Canal del Cavall trobarem un corriol que s'enfila recte amunt. El prenem, en pocs minuts arribem a la base de l'agulla i busquem la canal d'entrada. Podem pujar fins la R0 desencordats o bé fer reunió a una alzina abans d'un bloc encastat i acabar d'arribar encordats.

La via:

Després de guanyar la canal herbada ens espera una primera tirada de diedre amb el pas clau pocs metres abans d'entrar a la reunió; aquesta tirada es protegeix molt bé amb tascons. A l'inici del segon llarg trobem la secció més obligada de la via, on haurem de superar un curt

extraplom alhora que ens protegim amb algun flotant. La tercera progressa per una xemeneia amb entrada delicada però protegida per tres expansions afegides. El quart és potser el llarg més conegut de la Puigmal on haurem de sortir de la seguretat de la xemeneia abocant-nos al buit. Si anem en artificial serà molt útil el Camalot #4. A partir d'aquest punt la via canvia de caire totalment, convertint-se en una tirallonga d'expansions que en dos tirades ens duen al cim. El cinquè llarg s'escala en lliure no molt difícil a excepció d'un marcat extraplom (7b). Per contra el darrer és pura continuïtat o un senzill A0 fins a la Moreneta.

Descens:

Dos ràpels pel vessant sud, un de 20 metres fins a sobre la berruga i un altre de 40 fins l'inici de la via Normal. Després anirem a agafar la canal del Cavall i desfarem el camí d'aproximació.

El que més m'ha agradat:

- Via imprescindible, pura lògica.
- Bona escalada de fissures i diedres a la primera meitat amb un espectacular fi de festa, aeri i amb un ambient únic.

El que no m'ha agradat tant:

- Una pena que s'arrenquessin totes les pitonises Àlvarez en el darrer re-equipament, esborrant d'una tacada una part de la història de l'escalada a casa nostra.